

VII.501.119.2020.KŁ/PKR

Naczelny Sąd Administracyjny

za pośrednictwem

**Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Warszawie
Wydział IV
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa
ePUAP**

**Skarżący kasacyjnie:
Minister Cyfryzacji
(dane w aktach sprawy)**

**Strona:
Rzecznik Praw Obywatelskich
(dane w aktach sprawy)**

**Uczestnik:
Poczta Polska S.A.
(dane w aktach sprawy)**

sygn. akt: IV SA/Wa 1817/20

Odpowiedź Rzecznika Praw Obywatelskich na skargę kasacyjną

Działając na podstawie art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.; dalej jako: „p.p.s.a.”) oraz art. 14 pkt 6 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627; dalej jako: ustawa o RPO) w odpowiedzi na skargę kasacyjną Ministra Cyfryzacji od wyroku WSA w Warszawie wyroku z dnia 26 lutego 2021 r.

(IV SA/Wa 1817/20), doręczoną Rzecznikowi Praw Obywatelskich w dniu 10 czerwca 2021 r.,

Rzecznik wnosi o oddalenie skargi kasacyjnej.

Uzasadnienie

W dniu 10 czerwca 2021 r. Rzecznikowi Praw Obywatelskich doręczono skargę kasacyjną Ministra Cyfryzacji (dalej również jako: „skarżący kasacyjnie”,) od wyroku WSA w Warszawie z dnia 26 lutego 2021 r. (IV SA/Wa 1817/20).

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich skarga kasacyjna nie znajduje usprawiedliwionych podstaw. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że – w odniesieniu do problemów prawnych przedstawionych w zarzutach sformułowanych przez skarżącego kasacyjnie, podobnie jak w wypadku skargi kasacyjnej Poczty Polskiej S.A. – sąd pierwszej instancji wypowiedział się wyczerpująco w uzasadnieniu wyroku. Rzecznik Praw Obywatelskich zgadza się z argumentami sądu pierwszej instancji. W ocenie Rzecznika sąd pierwszej instancji właściwie zastosował prawo w celu ochrony prawa do prywatności obywateli.

Zarzuty skarżącego kasacyjnie, podobnie jak wcześniej zarzuty Poczty Polskiej S.A., skupiają się na błędnej wykładni art. 99 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2021 r. poz. 737; dalej również jako: „u.s.i.w.”).

Należy wskazać, że rozumowanie przedstawione przez Ministra Cyfryzacji w skardze oparte jest na błędnym założeniu, że art. 99 u.s.i.w. należy interpretować w oderwaniu od innych przepisów w sytuacji, kiedy ten sam przepis wyraźnie do nich odsyła. Jednym z typów norm obecnych w systemie prawa są normy kompetencyjne, które udzielają jakiemuś podmiotowi kompetencję (upoważnienie) do dokonania określonych czynności konwencjonalnych, z takim skutkiem, że wraz z ich dokonaniem powstają albo aktualizują

się obowiązki innych podmiotów, które podlegają danej kompetencji¹. Przy tym należy wskazać, że, jak zauważył Rzecznik Praw Obywatelskich w skardze z dnia 15 maja 2020 r., art. 99 u.s.i.w. wprowadza dwie przesłanki skorzystania przez operatora wyznaczonego z normy kompetencyjnej i aktualizacji po stronie Ministra Cyfryzacji obowiązku przekazania danych.

Otrzymanie przez operatora wyznaczonego danych z rejestru będącego w dyspozycji organu administracji publicznej ma służyć:

- 1) do realizacji zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej.

W ocenie RPO należy przyjąć, że wprowadzenie przez ustawodawcę tego rozróżnienia trzeba interpretować w ten sposób, że w zakresie przesłanki wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej nie mogą mieścić się zadania związane z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W innym wypadku wprowadzenie rozróżnienia tych dwóch przesłanek nie byłoby zasadne. Przedstawiciele doktryny powołują również zastosowanie funktora logicznego „bądź”, użytego w treści art. 99 u.s.i.w., jako przesądzającego, że pomiędzy wspomnianymi przesłankami zachodzi relacja alternatywy rozłącznej².

W literaturze słusznie zwraca się uwagę na to, że zadania, o których mowa w określeniu „realizacja zadań”, powinny być opisane szczegółowo w innych przepisach merytorycznych ustawy bądź w innych ustawach, na podstawie których organy administracji rządowej mogą nakładać określone obowiązki w celu organizacji wyborów prezydenckich³. Podobnie w przypadku określenia „inne obowiązki” jest oczywistym, że do ich realizacji przez organy administracji rządowej konieczna jest odpowiednia, odrębna podstawa ustawowa. Warto w tym miejscu wspomnieć, że we wniosku Poczty Polskiej S.A. z dnia 20 kwietnia 2020 r. została wyraźnie powołana przesłanka „realizacji zadań związanych

¹ S. Wronkowska, *Podstawowe pojęcia prawa i prawoznawstwa*, Poznań 2005, s. 19-20.

² M. Bernaczyk, *Dopuszczalność zastosowania art. 99 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 w celu udostępnienia danych ze spisu wyborców*, opinia sporządzona dla Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu, Wrocław 25 kwietnia 2020 r., s. 9.

³ A. Barczak-Oplustil, W. Górowski, M. Małecki i inni, *Opinia w sprawie przekazywania spisów wyborców Poczcie Polskiej S.A. celem przeprowadzenia wyborów korespondencyjnych w stanie prawnym na dzień 23 kwietnia 2020 r.*, <https://kipk.pl/dokumenty/opiniaspisywyborcow.pdf>.

z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej” (wniosek z dnia 20 kwietnia 2020 r., nr D.WW-DZZ.0421.5.2020 – w aktach sprawy).

Należy zauważyć, że w momencie dokonania przez Ministra Cyfryzacji zaskarżonej czynności, przepis art. 99 u.s.i.w. uniemożliwiał zrekonstruowanie normy postępowania organu administracji publicznej bez odwołania się do innych norm ustawowych odnoszących się do organizacji wyborów⁴. Nie istniały bowiem przepisy, które pozwalałyby na taką rekonstrukcję. Ustawa z dnia 6 kwietnia 2020 r. o szczególnych zasadach przeprowadzania wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. (Dz. U. poz. 827), która mogłaby stanowić źródło takiej normy, została podpisana przez Prezydenta RP dnia 8 maja 2020 r. i weszła w życie dopiero w dniu 9 maja 2020 r.

W opinii Rzecznika Praw Obywatelskich w związku z brakiem ustawowych przepisów prawa materialnego i proceduralnego dotyczących przeprowadzenia głosowania korespondencyjnego, a więc przepisów, które można by uznać za źródło powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, przekazanie danych Poczcie Polskiej S.A. doprowadziło do naruszenia konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) oraz zasad ochrony prywatności i autonomii informacyjnej jednostki (art. 51 Konstytucji RP). Analogiczne poglądy przedstawicieli doktryny zostały wyrażone w opinii dotyczącej udostępnienia danych ze spisu wyborców⁵ i w ocenie Rzecznika mają również zastosowanie do udostępniania danych z rejestru PESEL na podstawie tego samego przepisu.

Do konkluzji Rzecznika Praw Obywatelskich w pełni przychylił się Wojewódzki Sąd Administracyjny, który wskazał, że:

- 1) artykuł 99 u.s.i.w. należy zakwalifikować jako uregulowanie szczególne w odniesieniu do ogólnego trybu i zasad udostępniania danych z rejestru PESEL, przewidzianego w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397) umożliwiające niezwłoczne uzyskanie przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe danych z rejestru PESEL, potrzebnych: 1) do realizacji zadań związanych

⁴ M. Bernaczyk, *Dopuszczalność...*, s. 1.

⁵ M. Bernaczyk, *op. cit.*, *Dopuszczalność ...*, s. 2.

- z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej bądź 2) w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej;
- 2) do udostępniania danych z rejestru PESEL na jakiegokolwiek podstawie ustawowej ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L. 119.1 ze sprost.; dalej jako: RODO), chroniące podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, w szczególności ich prawo do ochrony danych osobowych (art. 1 ust. 2);
 - 3) z art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO wynika, że przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie kiedy jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze lub przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Zgodnie natomiast z art. 6 ust. 3 RODO podstawa przetwarzania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO, musi być określona w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator;
 - 4) administrator rejestru PESEL był zobowiązany do wyczerpującego zbadania warunków i zakresu dopuszczalnego przetwarzania;
 - 5) zaskarżona czynność została przez WSA uznana za wadliwą, albowiem została podjęta przez Ministra Cyfryzacji z naruszeniem art. 99 u.s.i.w., polegającym na udostępnieniu Poczcie Polskiej S.A. danych z rejestru PESEL w sytuacji, w której wbrew wymaganiam ww. przepisu brak było podstaw do uznania, że dane te były potrzebne Poczcie Polskiej S.A. do zadeklarowanej przez nią we wniosku realizacji zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W dacie dokonania zaskarżonej czynności przez organ (tj. w dniu 22 kwietnia 2020 r.) Poczcie Polskiej S.A. nie przysługiwały bowiem żadne własne kompetencje w zakresie organizacji wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do wykonania których potrzebne były udostępnione przez Ministra Cyfryzacji dane.

Wojewódzki Sąd Administracyjny podzielił wnioski Rzecznika Praw Obywatelskich w zakresie zasady legalizmu, ujętej w art. 7 Konstytucji RP oraz art. 6 k.p.a., uznając ją za dyrektywę interpretacyjną, która zakazuje zarówno rozszerzającej wykładni przepisów kompetencyjnych (zob. wyrok TK w sprawie o sygn. akt K 20/01), jak i domniemywania kompetencji organów władzy publicznej (zob. postanowienie TK w sprawie o sygn. akt Ts 216/04). Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że zasadnicze znaczenie w procesie stosowania prawa przez organ administracji publicznej ma dokonanie przezeń prawidłowej wykładni przepisów prawa, stanowiących umocowanie do podejmowania władczych działań w stosunku do podmiotów hierarchicznie im niepodporządkowanych, które to działania miałyby dotyczyć uprawnień i obowiązków tych podmiotów, wynikających z przepisów prawa.

Podsumowując rozważania należy dodać, że omawiana sprawa jest związana z dwoma zagadnieniami, dla których Konstytucja RP zastrzega szczególny reżim regulacyjny. W odniesieniu do ochrony danych osobowych należy zwrócić w szczególności uwagę na art. 51 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Artykuł 51 ust. 5 Konstytucji RP wskazuje z kolei, że zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji określa ustawa⁶. Również zapewnienie stabilności procesu wyborczego wymaga wprowadzenia odpowiednich ustawowych regulacji prawnych, opartych w tym wypadku o podstawę konstytucyjną. Zgodnie z art. 127 ust. 7 Konstytucji RP: „Zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej określa ustawa”. Z tego powodu należy pozytywnie ocenić nacisk, jaki WSA położył w tej sprawie na istnienie prawidłowych podstaw ustawowych przetwarzania danych. Wymóg regulacji ustawowej w tym wypadku pełni szczególnie istotne funkcje gwarancyjne z perspektywy praw jednostki.

Z niniejszym stanowiskiem Rzecznika Praw Obywatelskich korespondują ustalenia Najwyższej Izby Kontroli, która oceniła proces przygotowania wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r.,

⁶ Zob. również: art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zakresie wymogów ograniczeń praw i wolności.

z wykorzystaniem głosowania korespondencyjnego. Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, m. in. że: „działania PP S.A. w zakresie pozyskania i przetwarzania danych osobowych wyborców były nielegalne. PP S.A., nie mając ustawowej podstawy prawnej, wystąpiła o przekazanie: danych z rejestru PESEL do Ministra Cyfryzacji oraz danych ze spisów wyborców do organów jednostek samorządu terytorialnego, a następnie, w okresie od 24 kwietnia do 9 maja 2020 r., uzyskane w ten sposób dane przetwarzała”⁷. Zdaniem NIK było to sprzeczne z art. 5 ust. 1 lit. a i art. 6 ust. 1 RODO.

W skardze kasacyjnej organ kilkakrotnie podkreśla, że wykładnia językowa jest jedyną wykładnią, według której powinno się interpretować art. 99 u.s.i.w. Organ uważa, że w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do zastosowania czy też posiłkowania się innymi sposobami wykładni prawa. Z taką interpretacją organu nie sposób się zgodzić.

Wykładnią prawa nie jest operacja myślowa ograniczająca się do wykładni jednego przepisu (zwłaszcza ograniczona jedynie do wykładni językowej), lecz operacja, w toku której dokonuje się przekładu zbioru przepisów ogłoszonych w aktach prawodawczych na zbiór norm postępowania równoznaczny jako całość z danym zbiorem przepisów⁸. Podstawą orzekania przez organy stosujące prawo nie jest przepis prawny, lecz norma prawna, w praktyce wywiedziona z szeregu przepisów prawnych. W punkcie V podpunkcie 9 uzasadnienia wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r., sygn. akt P 6/02, Trybunał Konstytucyjny trafnie wskazał, że normę prawną rekonstruuje się zawsze z całokształtu obowiązujących przepisów prawnych. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, koniecznym elementem interpretacji przepisów jest sięgnięcie do zasad wykładni, zgodnie z którymi znaczenie przepisu zależy nie tylko od jego językowego sformułowania (kontekst językowy), ale także od treści innych przepisów (kontekst systemowy) oraz całego szeregu wyznaczników pozajęzykowych takich jak cele, funkcje regulacji prawnej i przekonania moralne⁹.

⁷ Informacja o wynikach kontroli Działania wybranych podmiotów w związku z przygotowaniem wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r. z wykorzystaniem głosowania korespondencyjnego, Najwyższa Izba Kontroli 2021, <https://www.nik.gov.pl/kontrola/D/20/502/>, s. 11.

⁸ M. Zieliński, *Interpretacja jako proces dekodowania tekstu prawnego*, WN UAM 1972 s. 26 i n.; *Wykładnia prawa. Zasady. Reguły. Wskazówki*, LexisNexis 2012 s. 47 i n.; Z. Ziemiński, *Logika praktyczna*, PWN 2002 s. 230.

⁹ Wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. II OSK 2417/11; zob. L. Morawski, *Wykładnia w orzecznictwie sądów - komentarz*, Toruń 2002 r. s. 77.

W doktrynie wskazuje się, że koncepcja rozumienia bezpośredniego przepisów prawnych jest nieadekwatna¹⁰. Z wyróżnieniem rozumienia bezpośredniego i jego braku, łączono paremię *clara non sunt interpretanda*¹¹. W orzecznictwie Sądu Najwyższego w okresie 1990-2000 odstępiono od takiego rozumienia zasady *clara non sunt interpretanda*, nadając jej znaczenie właściwe dla paremii *interpretatio cessat in claris*, a Sąd Najwyższy, w tym okresie, w przytłaczającej większości przypadków, nawet w sytuacji jednoznaczności językowej przepisu, poddawał jego treść również wykładni systemowej i funkcjonalnej, zwykle po to, by sprawdzić, czy jednoznaczność uzyskana nie prowadzi do sprzeczności w systemie prawa (np. z normami hierarchicznie wyższymi albo z zasadami prawa), bądź czy nie burzy powszechnie akceptowanych społecznie wartości (A. Munczewski, *Reguły interpretacyjne w działalności orzeczniczej Sądu Najwyższego*, Szczecin 2004 s. 103-104, 151-152, 217). Podobne stanowisko wyraża się w doktrynie prawa administracyjnego (E. Smoktunowicz, *Orzecznictwo Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego - k.p.a.*, Białystok 1994 s. 18-51; J. P. Tarno, *Naczelnny Sąd Administracyjny a wykładnia prawa administracyjnego*, W-wa 1999 s. 52-53). Poglądy te trafnie akceptuje doktryna (M. Zieliński, *Wykładnia prawa. Zasady, reguły, wskazówki*, LexisNexis 2012 s. 49-61; L. Leszczyński, *Wykładnia operatywna (podstawowe właściwości)*, PiP 2009, z. 6, s. 22).

Rzecznik Praw Obywatelskich, podziela w tym zakresie ustalenia poczynione przez WSA w Warszawie, iż w przedmiotowej sprawie do zrekonstruowania normy prawnej nie było wystarczające posłużenie się wykładnią językową, ponieważ wykładnia ta nie pozwalała na uzyskanie jednoznacznej interpretacji. W niniejszej sprawie kluczowe znaczenie miał bowiem kontekst systemowy, który pozwolił ustalić, że Poczta Polska S.A. nie miała żadnych kompetencji związanych z powszechną organizacją wyborów prezydenckich, a zatem nie było podstaw by organ udostępnił jej dane z rejestru PESEL

Odnosząc się do zarzutów odwołujących się do decyzji Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 2020 r., tj. naruszenia przepisów: art. 125 § 1 p.p.s.a., art. 106 § 3 p.p.s.a. w zw. z art. 106 § 5 p.p.s.a. w zw. z art. 227 k.p.c. oraz art. 16 § 1 k.p.a., należy uznać, że są one całkowicie niezasadne. W przedmiotowej sprawie, co wynika jednoznacznie z lektury uzasadnienia wyroku, sąd poczynił własne ustalenia. Jedynie we fragmencie uzasadnienia sąd

¹⁰ J. Woleński, *Logiczne problemy wykładni prawa*, Kraków 1972 s. 72-73.

¹¹ J. Wróblewski, *Rozumienie prawa i jego wykładnia*, Ossolineum 1990 s. 55-59.

wskazał, że podziela w tym kontekście [dot. zastrzeżenia przeprowadzenia wyborów do kompetencji urzędników wyborczych oraz komisji wyborczych] oceny sformułowane w wyroku wydanym w sprawie sygn. akt VII SA/Wa 992/20, kontrolującym legalność decyzji Prezesa Rady Ministrów. Sąd nie zaniechał jednak własnych ustaleń i nie oparł się na ustaleniach poczynionych przez inny skład tego sądu. Należy także zauważyć, że nie ma przepisów prawnych zabraniających odwoływania się w uzasadnieniu do innego nieprawomocnego wyroku sądu.

Błędna jest również przedstawiona koncepcja ostateczności decyzji Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 2020 r. Decyzja jest ostateczna, jeśli nie przysługuje od niej środek zaskarżenia. Decyzja ta została jednak zaskarżona do WSA w Warszawie i wyrokiem z dnia 15 września 2020 r. w sprawie o sygn. VII SA/Wa 992/20 stwierdzono jej nieważność. Sprawa w wyniku wniesienia skarg kasacyjnych czeka na rozpoznanie przez NSA, nie świadczy to jednak o ostateczności decyzji i możliwości podejmowania na jej podstawie działań. Jest również powszechnie wiadome, że nieprawidłowości związane z przedmiotową decyzją były szeroko komentowane w mediach od momentu, gdy pojawiła się ona w przestrzeni publicznej. Organ, który w swoim postępowaniu powinien kierować się przed wszystkim zasadą wynikającą z art. 7 Konstytucji RP, nie powinien automatycznie wykonywać kierowanych do niego decyzji, lecz w pierwszej kolejności rozważyć czy są one zgodne z powszechnie obowiązującym prawem.

W tym miejscu Rzecznik Praw Obywatelskich pragnie odnieść się do argumentu organu, iż ustawodawca nie pozostawił mu odpowiedniego, adekwatnego czasu na kompleksową analizę uwarunkowań prawnych operatora wyznaczonego w procesie organizacji wyborów. Rzecznik Praw Obywatelskich pragnie zauważyć, że Minister Cyfryzacji, tak jak i inne organy administracji rządowej, winien cechować się właściwą wiedzą wsparte obsługującym go aparatem urzędniczym. Trzeba podkreślić, że minister nie wykonuje powierzonych mu zadań samodzielnie, lecz dysponuje szeregiem wyspecjalizowanych pracowników. Trudno zatem zgodzić się z argumentem o nieadekwatnym czasie na analizę prawną.

Także teza o braku przyznania organowi kompetencji do badania zasadności realizacji nałożonego na niego przepisem prawa obowiązku nie zasługuje na uwzględnienie. Minister Cyfryzacji dysponuje danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL, które są danymi

podlegającymi szczególnej ochronie. Tym bardziej zatem, jeśli podmiot taki jak Poczta Polska S.A., który na podstawie istniejących regulacji, tj. ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, nie jest upoważniony do uzyskania danych z rejestru PESEL, żąda danych ze spisu wyborców, to organ, do którego jest kierowane takie żądanie, powinien zbadać jego zasadność. Brak tej czynności stanowi poważne naruszenie art. 7 i 51 Konstytucji RP.

Przedstawione wyżej rozważania wyraźnie wykazują, że czynność udostępnienia przez organ Poczcie Polskiej S.A. danych z rejestru PESEL, jest inną czynnością z zakresu administracji publicznej, która podlega kontroli przez sądy administracyjne na podstawie art. 3 § 2 pkt. 4 p.p.s.a. Sam fakt, że organ bez głębszej refleksji i analizy prawnej, do czego przyznaje się w uzasadnieniu skargi kasacyjnej, przekazał dane z tego rejestru podmiotowi nieuprawnionemu do uzyskania tych danych, nie świadczy o tym, że była to czynność jedynie techniczna.

Mając na względzie powyższe, Rzecznik Praw Obywatelskich wnosi jak na wstępie.

Stanisław Trociuk

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-podpisano elektronicznie/